

vendigt at bevare den paa det forud givne Grundlag, og ligeledes har man naturligvis haft meget let ved at blive enig om, at de Forandringer, som Erfaringen har vist er nødvendige eller hensigtsmæssige, bør indføres, men derimod har man haft ulige større Vanskelighed ved at blive enig om, hvilke Forandringer i den bestaaende Ordning der maatte anses for at være nødvendige eller hensigtsmæssige. Der har i den Henseende gjort sig meget forskellige Opfattelser gældende i Udvalget. Det er dog lykkedes os gennem de langvarige Forhandlinger, vi har ført, at naa til Enighed. Vi er blevet enige om den Række Ændringsforslag, der nu foreligger i Betænkningen, men det følger af den Maade, hvorpaa Ændringsforslagene er blevet til som et Kompromis, at de ikke er Udtryk for en fælles Tanke, og naar jeg derfor i det følgende vil tale om, hvad Udvalget har ment eller tænkt sig ved de forskellige Bestemmelser, maa det ikke forstaaes saaledes, at alle Udvalgets Medlemmer har næret saadanne Anskuelse om hvert enkelt Punkt, men det maa forstaaes derhen, at en Del af Udvalgets Medlemmer har ønsket Bestemmelser i den paagældende Retning og ønsket de og de Tanker frem, medens de øvrige Medlemmer af Udvalget har ment at kunne acceptere den Ordning, der saaledes foreslaas.

Jeg anser det nu ikke for nødvendigt paa dette Tidspunkt, da Tiden vel allerede er knap, at gennemgaa alle de foreliggende Ændringsforslag. Jeg skal indskrænke mig til at omtale dem, som efter min Mening har nogen større Betydning.

For det første vil jeg gerne nævne Ændringsforslag Nr. 1. Det gaar ud paa at hæve den Beføjelse, som Lovforslaget giver Lejere, men ikke Ejere, i de Kommuner, hvor Nævn ikke er nedsat, til at søge til Nævn i andre Kommuner og der faa de Spørgsmaal, som de ønsker at rejse, bragt til Afgørelse. Vi har ment, at naar den ansvarlige Kommunalbestyrelse har truffet Afgørelse om, at der ikke skal ned sættes Nævn i en Kommune, saa vil det sige, at Kommunalbestyrelsen mener, at der ikke er Trang til de Retsregler, som dermed staar i Forbindelse, og denne Afgørelse bør den enkelte Borger i Kommunen ikke vilkaarligt kunne komme udenom.

Jeg vil dernæst bede de ærede Medlemmer om at se paa Ændringsforslag Nr. 5. Det angaar Nybygninger. Det foreslaas her, at Huslejelovgivningen ikke skal være anvendelig for de første Lejemaal i en Nybygning. Forholdet bliver altsaa det, at de Lejesummer, hvormed man har regnet, den Gang man planlagde Byggeforetaget, kan man faa, dem kan man selv fastsætte uden Indblanding fra Nævnets Side. Derimod foreslaas det at gøre Huslejelovgivningen anvendelig for senere Lejemaal ogsaa i Nybygninger. For disse Lejemaals Vedkommende maa man jo nemlig sige, at den Forhøjelse, hvorom der kan blive Tale, er noget, der ligger udenfor de Forhold, under hvilke Bygningen er opført, og den Forandring i Konjunkturerne til Gunst for Ejeren, som senere er indtraadt med Hensyn til Nybygninger, synes at være af ganske samme Art som de Forandringer i samme Retning, der kan være indtraadt til Fordel for andre Ejere. Vi mener hermed at have fundet en Ordning, hvorved man undgaar at dæmme op for Byggeriet, hvad jo alle er enige om vilde være meget lidt ønskeligt, men dog paa den anden Side undgaar de Misbrug, hvorover der har været klaget, navnlig i Retning af gentagne Forhøjelser fra Bygherrers eller Byggeselskabers Side.

Jeg kommer saa til Ændringsforslag Nr. 10. Det gaar ud paa at stryge den Bestemmelse i Lovforslaget, hvorefter Medlemmerne af Nævnene har Ret til Vederlag. Vi bliver altsaa ved den bestaaende Ordning, hvorefter Hvervet som Medlem af Nævnet er et borgerligt Tillidshverv, og hvis det kan faas udført, uden at det bliver nødvendigt at give Vederlag, saa skal der intet Vederlag gives, men der holdes dog paa den anden Side den samme Vej aaben, som allerede nu er tilgængelig, nemlig at man kan give Medlemmerne Vederlag, hvis det findes, at det er nødvendigt eller i alt Fald rimeligt.

Jeg skal saa nævne Ændringsforslag Nr. 14. Det gaar ud paa, at „Overenskomster mellem Ejer og Lejer om Forhøjelse af Lejen i et bestaaende Lejeforhold kan kun tilsidesættes af Nævnet, naar et Flertal paa mere end een Stemme udtaler sig derfor“. Ærede Medlemmer vil erindre, at man efterhaanden i de Huslejelove, der